

[Gert Petersen]

Når statsministeren gør det, er det klart i strid med en FN-erklæring, som Danmark har tilsluttet sig.

Enten tillægger statsministeren ikke FNs handlingsprogram nogen vægt, og i så fald spiller Danmark dobbeltspil. Eller også er han ikke bekendt med handlingsprogrammet; i så fald er dansk udenrigspolitik noget sjusk.

Besvarelse (25/8 81):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det er rigtigt, at fravær af kernevåben i Norden ikke i sig selv gør dette område til en atomfri zone i den forstand, hvori dette begreb anvendes i slutdokumentet fra FNs 1. ekstraordinære generalforsamling vedrørende nedrustning. Dette skyldes, at der ikke foreligger »en aftale eller et arrangement« mellem de pågældende lande. Slutdokumentets begrebsbestemmelser vedrørende kernevåbenfri zoner er imidlertid hverken entydige eller folkeretligt bindende. Jeg kan i den forbindelse henvise til, at FNs generalsekretær i 1975 lod en ekspertgruppe analysere hele dette begreb. Gruppen måtte imidlertid opgive at nå til enighed om en række kontroversielle spørgsmål vedrørende de forpligtelser og rettigheder, stater påtager sig ved deltagelse i aftaler eller arrangementer om sådanne zoner. Heller ikke slutdokumentet fra den ekstraordinære generalforsamling giver svar på disse spørgsmål.

Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom på, at den i spørgsmålets begrundelse citerede art. 33 ikke som angivet stammer fra »handlingsprogrammet«, men fra slutdokumentets afsnit vedrørende en generel »nedrustningserklæring«.

Spm. nr. 1382

Til *undervisningsministeren* (13/8 81) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Finder ministeren, at den meget liberale holdning til brug af stoffet hash, som undervisningsministeriets chefnarkokonsulent, hr. Peter Schiøler, indtager og fremturer med, er en anstændig og gavnlige indstilling med hensyn til især danske børn og den danske ungdom?«

Begrundelse

Alle lærere og elever i Sverige har i år modtaget en pjece, som konkret og utvetydigt advarer mod hashstoffers sundhedsfarlige indvirkning på den menneskelige organisme.

Inden for samme tidsrum meddeler chefnarkokonsulent fra det danske undervisningsministerium, at »han i hvert fald ikke vil være med til at kriminalisere brug af hash«. Altså opfordrer hr. Peter Schiøler indirekte til overtrædelse af vor narkotikalov, som påbyder, at stoffet hash ikke må forefindes i Danmark. Hr. Schiøler vil heller ikke erkende, at videnskabelige undersøgelser har påvist hjerneskader ved brug af hash.

At stoffet ved rygning indebærer en mange gange større risiko for lungekræft end tobak, ignoreres også af undervisningsministeriets narkokonsulent. I øvrigt er hr. Schiølers mange tvetydige hashudtalelser alt for velkendte, både af landets ungdom og af resten af den læsende befolkning. Det stærkt stigende hashforbrug kan til en vis grad sættes i forbindelse med chefkonsulentens alt for liberale holdning til brug af stoffet hash.

Samfundet kan ikke længere være hr. Peter Schiølers forblommede hashudtalelser bekendt.

For at skaffe tryghed må denne mand ændre holdning eller forlade sin opinionsdannende nøglestilling.

Besvarelse (3/9 81):

Undervisningsministeren (Dorte Bønnedsen):

I anledning af spørgsmålet har jeg fået en udtalelse fra undervisningsministeriets konsulent i alkohol- og narkotikaspørgsmål, Peter Schiøler. Det siges her helt utvetydigt, at Peter Schiøler tager afstand fra en frigivelse af hash, som han altid har gjort det. Samme holdning fremgår af en tale, Peter Schiøler holdt for rektorerne for landets gymnasieskoler m. fl. i december 1980. Denne tale har Peter Schiøler sendt fru Birgith Mogensen med et brev af 5. maj 1981.

I en redegørelse, der blev uddelt ved et møde i april, hvor bl. a. folketingets socialudvalg og kontaktudvalget vedrørende alkohol- og narkotikaspørgsmål deltog, og som nu er udsendt gennem Komiteen for Sundhedsoplysning, har Peter Schiøler givet en oversigt over cannabisforskningen gennem de sidste 10 år. Redegørelsen er efter min opfattelse